

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Halina Kiriło

w sprawie z powództwa RWE Polska Spółki Akcyjnej w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanych: J. S., R. S. i RWE Stoen Operator Spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej,
oraz z powództwa RWE Stoen Operator Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanych: J. S., R. S. i RWE Polska Spółki Akcyjnej w W.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 26 listopada 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej RWE Polska S.A. w W. od wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 listopada 2011 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda RWE Polska S.A. w W. na rzecz
pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 270
(dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 8 listopada 2011 r. oddalił apelacje RWE Polska S.A. z/s w W. (powód) oraz RWE Stoen Operator Sp. z o.o. w W. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes Urzędu) o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie jej do rozpoznania, powód powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, czy Prezes Urzędu na podstawie art. 8 w związku z art. 23 ust. 2 pkt 12 oraz w związku z art. 6 ust. 3 i 3a Prawa energetycznego jest uprawniony do badania zarzutu bezprawności wstrzymania odbiorcy dostaw energii i do wydania decyzji stwierdzającej nieuzasadnione wstrzymanie przez przedsiębiorstwo energetyczne dostaw energii dla odbiorcy w sytuacji, gdy w dacie złożenia wniosku odbiorcy o wszczęcie postępowania administracyjnego o nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii i w dacie zakończenia tego postępowania lub w dacie wydania decyzji w tym przedmiocie, odbiorca miał możliwość korzystania z dostaw energii, czy też w takiej sytuacji zarzut bezprawności wstrzymania odbiorcy dostaw energii powinien być badany w postępowaniu cywilnym, np. przy ocenie ewentualnego roszczenia odszkodowawczego odbiorcy wobec przedsiębiorstwa energetycznego z tytułu nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej?

Ponadto powód powołał się na istnienie potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, to jest art. 8 w związku z art. 23 ust. 2 pkt 12 oraz w związku z art. 6 ust. 3 i 3a i art. 6 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego.

Prezes Urzędu w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcia celem merytorycznego rozpoznania.

Nie zachodzi potrzeba rozpoznania przez Sąd Najwyższy zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego tej przesłanki tzw. przedsądu, o której mowa w tym przepisie wynika, że pełnomocnik skarżącego ma obowiązek przedstawienia odpowiedniego wyводу, zbliżonego do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 17/12 i cytowane tam orzecznictwo). W myśl tego orzecznictwa istotne zagadnienie prawne występuje, gdy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, przedstawionego przez powoda zagadnienia prawnego nie można uznać za zagadnienie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy i rozwoju prawa, ponieważ nie jest ono bezpośrednio związane z treścią powołanych w nim przepisów. Na podstawie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego Prezes Urzędu rozstrzyga, czy wstrzymanie dostaw energii było zasadne. Przesłanki kwalifikacji wstrzymania dostaw energii jako zasadnego albo niezasadnego wynikają z art. 6 Prawa energetycznego. Dlatego wznowienie dostaw energii nie ma znaczenia z punktu widzenia zastosowania art. 6 lub 8 ust. 1 Prawa energetycznego.

Ponadto, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powoda ze względu na przesłankę, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., w oczywisty sposób nie spełnia wymogów wynikających z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa Sądu Najwyższego. Powód ograniczył się jedynie do powtórzenia wątpliwości, jakie jego zdaniem wynikają z powołanych w zagadnieniu przepisów. Nie przedstawił jakiegokolwiek wyводу, uwzględniającego dotychczasowy dorobek orzecznictwa i doktryny, wskazujący na rzeczywiste występowanie problemu prawnego, na który się powołał. Brak również wyводу jurydycznego uzasadniającego w przekonujący sposób preferowany przez powoda sposób rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego oraz wykazującego wadliwość odmiennego rozwiązania sformułowanego problemu. Braki te powodują, że powód nie wykazał

występowania publicznoprawnej potrzeby rozpoznania sprawy przez Sąd Najwyższy orzekający jako sąd kasacyjny.

Skarga kasacyjna powoda nie zasługuje także na przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na powołaną w niej potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Jak już wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, powołując się na tę przesłankę skarżący ma obowiązek określenia przepisów wymagających wykładni Sądu Najwyższego oraz wskazania poważnych wątpliwości związanych ze stosowaniem tych przepisów wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 17/12 i cytowane tam orzecznictwo). Wątpliwości te (lub rozbieżności) należy opisać wskazując dodatkowo argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych. Dodatkowo należy przedstawić własną, odpowiednio uzasadnioną, propozycję interpretacji powołanych przepisów.

Powołując się na potrzebę wykładni przez Sąd Najwyższy powołanych w skardze kasacyjnej przepisów art. 8 w związku z art. 23 ust. 2 pkt 12 oraz w związku z art. 6 ust. 3 i 3a i art. 6 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego powód podnosi, że brzmienie art. 8 w związku z art. 6 ust. 3 i 3a Prawa energetycznego „budzi wątpliwości interpretacyjne w odniesieniu do zakresu dopuszczalnej aktywności organu regulacyjnego z punktu widzenia zasady praworządności, tj. jego uprawnień do rozstrzygnięcia w przedmiocie nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii w sytuacji, gdy pomiędzy odbiorcą a przedsiębiorstwem energetycznym – w chwili wszczęcia postępowania i/lub rozstrzygnięcia – formalnie nie występuje spór, gdyż energia jest dostarczana”.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w postanowieniu z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 17/12, przepis art. 8 Prawa energetycznego nie budzi takich wątpliwości interpretacyjnych. Jak wyjaśniono w powołanym postanowieniu, z przepisu tego wynika, że Prezes Urzędu władny jest rozstrzygnąć spór między odbiorcą a sprzedawcą energii. Spór ten dotyczy tego, czy wstrzymanie dostaw energii było uzasadnione. Problem, czy dostawy energii zostały wznowione przed złożeniem stosownego wniosku inicjującego

postępowanie przed Prezesem Urzędu lub w jego trakcie, nie pozostaje w żadnym związku z treścią i funkcją art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego. Wreszcie, zgłoszone przez powoda wątpliwości interpretacyjne nie są wątpliwościami poważnymi, ponieważ powód nie przedstawił przykładów rozbieżnej wykładni dokonanej w piśmiennictwie lub orzecznictwie. Z istnieniem „poważnych wątpliwości” interpretacyjnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie można utożsamiać odmiennego od zapatrywań Sądu II instancji stanowiska strony postępowania, jeżeli nie opiera się ono na odpowiednio pogłębionym wywodzie jurydycznym wskazującym na możliwość odmiennej interpretacji przepisu przy zastosowaniu tej samej metody wykładni lub odmiennych jej wyników przy zastosowaniu różnych metod wykładni. Wywodu takiego brak w uzasadnieniu wniosku powoda, w rezultacie czego przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie jest spełniona.

Mając powyższe na uwadze, z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 12 ust. 4 pkt 2 w związku z § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).